

Marga Klompé: Om de știință, om politic și apărătoare a persoanelor defavorizate (1912-1986)

Marga Klompé, om de știință și profesor, a făcut parte din mișcarea olandeză de rezistență în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. A fost aleasă în parlamentul olandez în 1948 și s-a numărat printre negociatorii Declarației Universale a Drepturilor Omului a Organizației Națiunilor Unite.

În 1952, Marga Klompé a devenit prima femeie membră a Adunării Comune a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, precursora Parlamentului European. În această calitate a contribuit la eforturile care au dus la elaborarea Tratatelor de la Roma. În 1956, a fost prima femeie din Țările de Jos desemnată în funcția de ministru, iar una dintre principalele ei realizări a fost adoptarea primei legi naționale privind protecția socială.

Anii de tinerețe

Margaretha Albertina Maria „Marga” Klompé s-a născut la data de 16 august 1912 la Arnhem, în Țările de Jos. A fost al doilea din cei cinci copii ai lui Johannes Klompé, proprietar al unei papetării, și ai Ursulei Verdang, provenită dintr-o primă generație de imigranți germani.

În anii 1930, tatăl s-a îmbolnăvit și și-a pierdut afacerea, iar familia a fost aruncată în sărăcie. Această experiență a afectat-o profund pe Marga Klompé și o va transforma mai târziu într-o apărătoare a celor marginalizați și năpăstuiți.

Elevă strălucită, Marga a fost admisă la Universitatea din Utrecht în 1929 și a obținut o diplomă de masterat în 1937. În perioada 1932-1949, a predat chimie și fizică la Școala superioară de fete Mater Dei din Nijmegen, iar în 1941 a obținut o diplomă de doctorat în matematică și fizică. În anul următor a început să studieze medicina, dar izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial a împiedicat-o să își ducă planul la capăt. Klompé s-a alăturat mișcării olandeze de rezistență și a devenit un lider al acesteia, punând bazele unei rețele formate din femei voluntare.

Om politic de excepție

După terminarea războiului, Marga Klompé s-a orientat către politică, domeniu neobișnuit pentru femeile din acea vreme. Ca membru al Partidului Popular Catolic, a fost aleasă în camera inferioară a parlamentului Țărilor de Jos în august 1948. A făcut parte din delegația Țărilor de Jos la ONU, unde a lucrat în cadrul Comisiei a III-a a Adunării Generale care se ocupa de drepturile omului și de alte aspecte umanitare și a participat la negocierile privind Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Marga Klompé a fost prima femeie membră a Adunării Comune a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, precursora Parlamentului European de astăzi, care s-a reunit pentru prima dată în 1952. Înainte de organizarea primelor alegeri directe, în 1979, deputații europeni erau desemnați de parlamentele naționale. În 1955, Marga Klompé a făcut parte dintr-un grup de lucru instituit de Adunare care s-a axat pe îmbunătățirea și extinderea competențelor Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și pe crearea unei piețe unice care să nu se limiteze la sectorul cărbunelui și oțelului.

În 1956, a părăsit Adunarea și s-a reîntors în Țările de Jos unde s-a alăturat coaliției de guvernare de centru-stânga, condusă de premierul Willem Drees, devenind prima femeie care a ocupat funcția de ministru în această țară. I-a revenit portofoliul afacerilor sociale, iar una dintre cele mai importante realizări ale sale a fost adoptarea legii privind asistența generală, care a înlocuit legea anterioară privind sărăcia. Actul, intrat în vigoare în 1965, a oferit acces la protecție socială pentru toți cetățenii. Marga Klompé a făcut eforturi pentru a deplasa accentul dinspre acțiunile organizațiilor caritabile către protecția socială acordată de stat.

Legea privind locuințele pentru persoane în vârstă, menită să abordeze problema îmbătrânirii populației și legea privind caravanele, al cărei scop a fost să sprijine persoanele cu un stil de viață nomad fac parte, de asemenea, din moștenirea lăsată de Marga Klompé. Între 1966 și 1971 a făcut parte din cabinetul premierul Piet de Jong, ca ministru al culturii, al activităților recreative și al afacerilor sociale. În 1971 a primit titlul de ministru de stat, onoare care li se acordă în Țările de Jos, la sfârșitul carierei, politicienilor de rang înalt cu merite deosebite.

După ce s-a retras din politică, Marga Klompé a continuat să militeze pentru justiție internațională și responsabilitate socială, criticând inclusiv regimul de apartheid din Africa de Sud. Catholică practică, Marga Klompé a fost numită de Papa Paul al VI-lea în funcția de președinte al Comisiei naționale olandeze pentru justiție și pace. De asemenea, a fost unul dintre fondatorii Uniunii femeilor catolice absolvente și al serviciului de voluntariat al femeilor catolice.

Marga Klompé a fost respectată și admirată pentru credința, umanitatea și convingerile sale. Datorită stimei de care s-a bucurat, multe străzi, școli și instituții medicale din Țările de Jos îi poartă numele. Marga Klompé a încetat din viață la data de 28 octombrie 1986, la Haga.